

בס"ד

משניות

כך נחזק

לרבי יצחק גבאי זצ"ל

מחז"ר מרוקו

והוא פירוש קצר כולל הבנת המשנה ביאור
המילים וטעם הדברים מלוקט מרש"י
ורמב"ם והוסיף משלו קצת הגהות

מסכת מגילה

ע"פ דפוס ראשון – שנת שפ"ה

(כולל נוסח המשנה)

יוצא לאור מחדש בס"ד

ערב פורים התשע"ה

בס"ד

בהוצאת מכון

נהר שלום

**כל הזכויות שמורות
למכון "נהר שלום"**

על אף טרחתינו הרבה
יתכן וימצאו איזה טעויות
בספר ולכן אנו מבקשים
מהלומדים לפנות למכון
ל"נהר שלום" בדוא"ל:

nskk613@gmail.com

אם ימצאו טעויות ונתקנס
במהדורה הבאה בע"ה.

מסכת מגילה

פרק א'

א. מגילה נקראת באחד עשר בי"ב, בי"ג, בי"ד, בט"ו, לא פחות ולא יותר, כרכין המוקפין חומה מימות יהושע בן נון, קורין בט"ו, כפרים ועיירות גדולות, קורין בי"ד, אלא שהכפרים מקדימין ליום הכניסה:

ב. כיצד, חל להיות בשני, כפרים ועיירות גדולות קורין בו ביום, ומוקפות חומה למחר, חל להיות בשלישי או ברביעי כפרים מקדימין ליום הכניסה, ועיירות גדולות קורין בו ביום, ומוקפות חומה למחר, חל להיות בערב שבת,

~ כף נחת ~

א. מגילה נקראת באחד עשר בי"ב בי"ג בי"ד בט"ו: פעמים בזה ופעמים בזה: **לא פחות ולא יותר, כרכין המוקפין חומה מימות יהושע בן נון:** מג"ש דפריזי פריזי כתיב הכא היהודים הפריזים וכתוב התם לבד מערי הפריזי מה להלן מימות יהושע אף כאן: **קורין בט"ו:** דכתיב היהודים הפריזים עושים בי"ד מכלל דמוקפים בט"ו: **כפרים ועיירות גדולות קורין בי"ד אלא שהכפרים מקדימין ליום הכניסה:** הוא יום ב' וה' שאנשי הכפרים מתכנסים לעיירות לשמוע ספר תורה ונתנו להם רשות להקדים קריאתן ליום שני וחמישי שלפני י"ד ולא הטריחום חכמים לחזור ולבא ביום י"ד שאינם בקיאים לקרות וצריכין שיקרא להם אחד מבני העיר:

ב. כיצד חל להיות בשני כפרים ועיירות גדולות קורין בו ביום ומוקפות חומה למחר חל להיות בשלישי או ברביעי כפרים מקדימין ליום הכניסה ועיירות גדולות קורין בו ביום ומוקפות חומה למחר חל להיות בערב שבת: שאין קריאת מגילה בשבת שמא יעבירנה ארבע אמות ברשות הרבים ואם יאחרנה לאחד בשבת הוי לי י"ז וכתוב

כפרים מקדימין ליום הכניסה, ועיירות גדולות ומוקפות חומה קורין בו ביום, חל להיות בשבת, כפרים ועיירות גדולות מקדימין ליום הכניסה, ומוקפות חומה למחר, חל להיות אחר השבת, כפרים מקדימין ליום הכניסה, ועיירות גדולות קורין בו ביום, ומוקפות חומה למחר:

ג. איזו היא עיר גדולה כל שיש בה עשרה בטלנים, פחות מכן הרי זה כפר, באלו אמרו מקדימין ולא מאחרין, אבל זמן עצי כהנים, וט' באב, חגיגה והקהל, מאחרין ולא מקדימין, אף על פי שאמרו מקדימין ולא מאחרין, מותרין בהספד ובתענית ומתנות

~ כף נחת ~

ולא יעבור: כפרים מקדימין ליום הכניסה ועיירות גדולות ומוקפות חומה קורין בו ביום חל להיות בשבת כפרים ועיירות גדולות מקדימין ליום הכניסה ומוקפות חומה למחר חל להיות אחר השבת כפרים מקדימין ליום הכניסה ועיירות גדולות קורין בו ביום ומוקפות חומה למחר:

ג. איזו היא עיר גדולה כל שיש בה עשרה בטלנים: שבטלים ממלאכתם וניזונים משל צבור להיות מצויין תמיד בשעת תפלה בבית הכנסת: פחות מכן הרי זה כפר באלו: בזמנים של מגלה: אמרו מקדימין: אם חל זמן קריאתה בשבת: ולא מאחרין אבל זמן עצי כהנים: יש משפחות קובעים להם ימים להביא עצים למקדש ומביאין עמהם קרבן אם חל בשבת מאחרים למחר: וט' באב חגיגה: אם חל יום טוב בשבת דוחין שלמי חגיגה למחר: והקהל: האנשים ונשים וטף לשמוע מהמלך משנה תורה: מאחרין ולא מקדימין אף על פי שאמרו מקדימין ולא מאחרין מותרין בהספד ובתענית ומתנות

לאביונים, אמר רבי יהודה אימתי מקום שנכנסים בב' ובה', אבל מקום שאין נכנסים לא בב' ולא בחמישי, אין קורין אותה אלא בזמנה:

ד. קראו את המגילה באדר ראשון, ונתעברה השנה, קורין אותה באדר שני, אין בין אדר הראשון, לאדר השני, אלא קריאת המגילה ומתנות לאביונים:

ה. אין בין יום טוב לשבת, אלא אוכל נפש בלבד, אין בין שבת ליום הכפורים, אלא שזה זדונו בידי אדם וזה זדונו בכרת:

ו. אין בין המודר הנאה מחבירו למודר ממנו מאכל, אלא דריסת רגל, וכלים שאין עושין בהן אוכל נפש, אין בין נדרים לנדבות, אלא שהנדרים חייב באחריותן, ונדבות,

~ כף נחת ~

לאביונים אמר רבי יהודה אימתי מקום שנכנסים בב' ובה' אבל מקום שאין נכנסים לא בב' ולא בחמישי אין קורין אותה אלא בזמנה:

ד. קראו את המגילה באדר ראשון ונתעברה השנה קורין אותה באדר שני אין בין אדר הראשון לאדר השני אלא קריאת המגילה ומתנות לאביונים:

ה. אין בין יום טוב לשבת אלא אוכל נפש בלבד אין בין שבת ליום הכפורים אלא שזה זדונו בידי אדם: מיתת בית דין: וזה זדונו בכרת:

ו. אין בין המודר הנאה מחבירו למודר ממנו מאכל אלא דריסת רגל: מודר הנאה אסור ומודר אכילה מותר: וכלים שאין עושין בהן אוכל נפש אין בין נדרים לנדבות אלא שהנדרים חייב באחריותן ונדבות

אינו חייב באחריותו:

ז. אין בין זב שראה שתי ראיות, לרואה שלש, אלא קרבן, אין בין מצורע מוסגר למצורע מוחלט, אלא פריעה ופרימה, אין בין טהור מתוך הסגר, לטהור מתוך החלט, אלא תגלחת וצפרים:

ח. אין בין ספרים לתפילין ומזוזות, אלא שהספרים נכתבין בכל לשון, ותפילין ומזוזות אינן נכתבות אלא אשורית, רבן שמעון בן גמליאל אומר, אף בספרים לא התירו שיכתבו אלא יונית:

ט. אין בין כהן משוח בשמן המשחה למרובה בגדים, אלא פר הבא

~ כף נחת ~

אינו חייב באחריותו:

ז. אין בין זב שראה שתי ראיות לרואה שלש אלא קרבן: בעל שתי ראיות פטור ובעל ג' חייב: אין בין מצורע מוסגר: שטעון הסגר דכתיב והסגירו הכהן: למצורע מוחלט: טמא לגמרי: אלא פריעה ופרימה אין בין טהור מתוך הסגר לטהור מתוך החלט אלא תגלחת: דכתיב בהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע יצא מוסגר: וצפרים:

ח. אין בין ספרים לתפילין ומזוזות אלא שהספרים נכתבין: בכתב של כל אומה ובלשון של כל אומה: ותפילין ומזוזות אינן נכתבות אלא אשורית רבן שמעון בן גמליאל אומר אף בספרים לא התירו שיכתבו אלא יונית: ובזמן הזה אין כותבין אלא בכתב קדש ובלשון הקדש:

ט. אין בין כהן משוח בשמן המשחה למרובה בגדים: משנגז צלוחית שמן המשחה לא היו כהנים גדולים אלא בלבישת בגדים בלבד: אלא פר הבא

על כל המצות, אין בין כהן המשמש לכהן שעבר, אלא פר יום הכפורים ועשירית האיפה:

י. אין בין במה גדולה לבמה קטנה, אלא פסחים, זה הכלל כל שהוא נידר ונידב, קרב בבמה, וכל שאינו לא נידר ולא נידב, אינו קרב בבמה:

יא. אין בין שילה לירושלם, אלא שבשילה אוכלים קדשים קלים, ומעשר שני, בכל הרואה, ובירושלם לפני מן החומה, וכאן וכאן קדשי קדשים נאכלים לפני מן הקלעים, קדושת שילה יש אחריה היתר, וקדושת ירושלם אין אחריה היתר:

~ כף נחת ~

על כל המצות: דכתיב אם הכהן המשיח יחטא: אין בין כהן המשמש לכהן שעבר: שאירע בו פסול ומנו אחר תחתיו ועבר פסולו וחזר והעבירו הבא תחתיו הראשון נקרא משמש והשני עובר: אלא פר יום הכפורים: שאי אפשר להביא שנים: ועשירית האיפה: חביתי כהן גדול שמביא כל יום מחציתה בבקר ומחציתה בערב:

י. אין בין במה גדולה: היא במת צבור: לבמה קטנה: של כל יחיד ויחיד: אלא פסחים זה הכלל כל שהוא נידר ונידב קרב בבמה וכל שאינו לא נידר ולא נידב אינו קרב בבמה:

יא. אין בין שילה לירושלם אלא שבשילה אוכלים קדשים קלים ומעשר שני בכל הרואה: מקום שיכול לראות משם את שילה: ובירושלם לפני מן החומה וכאן וכאן קדשי קדשים נאכלים לפני מן הקלעים קדושת שילה יש אחריה היתר: הבמות: וקדושת ירושלם אין אחריה היתר: הבמות:

סליק פרק א'

פרק ב'

א. הקורא את המגילה למפרע לא יצא, קראה על פה, קראה תרגום, בכל לשון, לא יצא, אבל קורין אותה ללועזי בלעז, הלועז ששמע אשורית יצא:

ב. קראה סירוגין ומתנמם יצא, היה כותבה, דורשה, ומגיהה, אם כיון לבו יצא, ואם לאו לא יצא, היתה כתובה בסם, ובשיקרא, ובקומוס, ובקנקנתום, על הנייר ועל הדפתרא, לא יצא, עד שתהא כתובה אשורית על הספר ובדיו:

ג. בן עיר שהלך לכרך, ובן כרך שהלך לעיר, אם עתיד לחזור למקומו, קורא במקומו, ואם לאו קורא עמהן, ומהיכן

~ כף נחת ~

א. הקורא את המגילה למפרע לא יצא: דכתיב נזכרים ונעשים מה עשייה אי אפשר למפרע שאי אפשר שיקדים ט"ו ל"ד אף זכירה שהיא הקריאה אי אפשר למפרע: קראה על פה: דכתיב נזכרים וכתוב זכרון בספר: קראה תרגום בכל לשון: שאינו מבין: לא יצא אבל קורין אותה ללועזי בלעז הלועז ששמע אשורית יצא:

ב. קראה סירוגין: קרא מעט ושהה וקרא ושהה: ומתנמם יצא היה כותבה דורשה ומגיהה אם כיון לבו: לנאמר: יצא ואם לאו לא יצא היתה כתובה בסם ובשיקרא: עפר אדום: ובקומוס: מין שרף: ובקנקנתום: מין צבוע שחור: על הנייר ועל הדפתרא: עור שלא נשלם תיקונו: לא יצא עד שתהא כתובה אשורית על הספר ובדיו:

ג. בן עיר: שזמנו בי"ד: שהלך לכרך: שזמנו בט"ו: ובן כרך שהלך לעיר אם עתיד לחזור למקומו קורא במקומו ואם לאו קורא עמהן ומהיכן

קורא אדם את המגילה ויוצא בה ידי חובתו, רבי מאיר אומר כולה, רבי יהודה אומר מאיש יהודי, רבי יוסי אומר מאחר הדברים האלה:

ד. הכל כשרין לקרות את המגילה, חוץ מחרש שוטה וקטן, רבי יהודה מכשיר בקטן, אין קורין את המגילה, ולא מלין, ולא טובלין, ולא מזין, וכן שומרת יום כנגד יום לא תטבול עד שתנץ החמה, וכולן שעשו משעלה עמור השחר, כשר: ה. כל היום כשר לקריאת המגילה, ולקריאת ההלל, ולתקיעת שופר, ולנטילת לולב, ולתפלת המוספין, ולמוספין, ולוידוי הפרים, ולוידוי מעשר, ולוידוי יום הכפורים, לסמיכה, לשחיטה, לתנופה, להגשה, לקמיצה,

~ כף נחת ~

קורא אדם את המגילה ויוצא בה ידי חובתו רבי מאיר אומר כולה רבי יהודה אומר מאיש יהודי רבי יוסי אומר מאחר הדברים האלה: ד. הכל כשרין לקרות את המגילה חוץ מחרש שוטה וקטן רבי יהודה מכשיר בקטן אין קורין: קריאתה של יום דכתיב והימים האלה: את המגילה ולא מלין: דכתיב וביום השמיני: ולא טובלין ולא מזין: כתיב בהזאה ביום הג' וביום הז' והוקש טבילה להזאה: וכן שומרת יום כנגד יום לא תטבול עד שתנץ החמה: בי"א יום שבין נדה לנדה אם ראתה יום שומרת יום מחרתו וטובלת בו משתנץ החמה: וכולן שעשו משעלה עמור השחר כשר:

ה. כל היום כשר לקריאת המגילה ולקריאת ההלל ולתקיעת שופר ולנטילת לולב ולתפלת המוספין ולמוספין ולוידוי הפרים: פר כהן משיח ופר העולם דבר של צבור: ולוידוי מעשר: בערתי הקדש: ולוידוי יום הכפורים לסמיכה לשחיטה לתנופה להגשה לקמיצה: הגשת מנחה

ולחקטרה, למליקה, ולקבלה, ולהזאה, ולהשקיית סוטה, לעריפת העגלה, ולטהרת המצורע:
ו. כל הלילה כשר לקצירת העומר, ולחקטר חלבים, זה הכלל דבר שמצותו ביום, כשר כל היום, דבר שמצותו בלילה, כשר כל הלילה:

~ כף נחת ~

לקרן מערבית דרומית ואחר כך קומץ: ולחקטרה למליקה ולקבלה ולהזאה: הזאת פרים הנשרפים וכל חטאות פנימיות: ולהשקיית סוטה לעריפת העגלה ולטהרת המצורע:
ו. כל הלילה כשר לקצירת העומר ולחקטר חלבים: מותר תמיד של בן הערבים: זה הכלל דבר שמצותו ביום כשר כל היום דבר שמצותו בלילה כשר כל הלילה:

סליק פרק ב'

פרק ג'

א. בני עיר שמכרו רחובה של עיר לוקחין בדמיו בית כנסת, בית הכנסת לוקחין תיבה, תיבה לוקחין מטפחות, מטפחות לוקחין ספרים, ספרים לוקחים תורה, אבל אם מכרו תורה לא יקחו ספרים, ספרים לא יקחו מטפחות, מטפחות לא יקחו תיבה, תיבה לא יקחו בית הכנסת, בית הכנסת לא יקחו את הרחוב, וכן במותריהן, אין מוכרין את של רבים ליחיד, מפני שמורידין אותו מקדושתו, דברי רבי יהודה, אמרו לו אם כן אף לא מעיר גדולה לעיר קטנה:

ב. אין מוכרים בית כנסת, אלא על תנאי שאם ירצו יחזירוהו, דברי רבי מאיר, וחכמים אומרים מוכרים אותו ממכר עולם, חוץ מארבעה

~ כף נחת ~

א. בני עיר שמכרו רחובה של עיר לוקחין בדמיו בית כנסת בית הכנסת לוקחין תיבה תיבה לוקחין מטפחות מטפחות לוקחין ספרים: נביאים וכתובים: ספרים לוקחים תורה אבל אם מכרו תורה לא יקחו ספרים ספרים לא יקחו מטפחות מטפחות לא יקחו תיבה תיבה לא יקחו בית הכנסת בית הכנסת לא יקחו את הרחוב וכן במותריהן: מכרו ספרים ולקחו ממקצת הדמים תורה לא יקחו מהמותר דבר שקדושתו פחותה: אין מוכרין את של רבים ליחיד מפני שמורידין אותו מקדושתו דברי רבי יהודה אמרו לו אם כן אף לא מעיר גדולה לעיר קטנה:

ב. אין מוכרים בית כנסת אלא על תנאי שאם ירצו יחזירוהו דברי רבי מאיר וחכמים אומרים מוכרים אותו ממכר עולם חוץ מארבעה

דברים למרחץ, ולבורסקי, ולטבילה, ולבית המים, רבי יהודה אומר מוכרין אותו לשם חצר והלוקח מה שירצה יעשה:

ג. ועוד אמר רבי יהודה בית כנסת שחרב אין מספידין בתוכו, ואין מפשילין בתוכו חבלים, ואין פרושין לתוכו מצודות, ואין שוטחין על גגו פירות, ואין עושין אותו קפנדריה שנאמר והשימותי את מקדשיכם, קדושתן אף כשהן שוממין, עלו בו עשבים לא יתלוש מפני עגמת נפש:

ד. ראש חודש אדר שחל להיות בשבת, קורין בפרשת שקלים, חל להיות בתוך השבת, מקדימין לשעבר, ומפסיקין לשבת אחרת, בשנייה זכור, בג' פרה אדומה,

~ כף נחת ~

דברים למרחץ ולבורסקי ולטבילה ולבית המים: לכביסה או למי רגלים: רבי יהודה אומר מוכרין אותו לשם חצר והלוקח מה שירצה יעשה: ג. ועוד אמר רבי יהודה בית כנסת שחרב אין מספידין בתוכו ואין מפשילין: גודלין ופולין: בתוכו חבלים ואין פרושין לתוכו מצודות ואין שוטחין על גגו פירות ואין עושין אותו קפנדריה: לקצר הלוכן ופירושו אדמקיפנא דרי אעול בהא כלומר בעוד שאני צריך להקיף שורות בתים אקצר מהלכי: שנאמר והשימותי את מקדשיכם קדושתן אף כשהן שוממין עלו בו עשבים לא יתלוש מפני עגמת נפש: שיזכרו ימי בנינו ויתנו לב לבנותו:

ד. ראש חודש אדר שחל להיות בשבת קורין בפרשת שקלים: כי תשא להודיע שיביאו שקליהם באדר: חל להיות בתוך השבת מקדימין לשעבר: שבת שלפני ראש חדש: ומפסיקין לשבת אחרת: מלומר פרשה שנייה כדי שתקרא פרשת זכור בשבת הסמוכה לפורים לסמוך מחיית עמלק למחיית המן: בשנייה זכור בג' פרה אדומה: להזהיר ישראל לטהר עצמם לעשות פסחיהם

בד' החדש הזה לכם, בה' חוזרין לכסדרן, לכל מפסיקין, לראשי חדשים, לחנוכה, ולפורים, לתעניות, ולמעמדות, וליום הכפורים:

ה. בפסח קורין בפרשת מועדות של תורת כהנים, בעצרת ז' שבועות, בראש השנה בחדש השבעי באחד לחדש, ביום הכפורים אחרי מות, ביום טוב הראשון של חג, קורין בפרשת מועדות שבתורת כהנים, ובשאר כל ימות החג, בקרבנות החג:

ו. בחנוכה בנשיאים, בפורים ויבא עמלק, בראשי חדשים ובראשי חדשיכם, במעמדות במעשה בראשית, בתעניות ברכות וקללות, אין מפסיקין בקללות, אלא אחד קורא את כלן, בשני בחמישי ובשבת במנחה קורין כסדרן,

~ כף נחת ~

בטהרה: בד' החדש הזה לכם: ששם פרשת פסח: בה' חוזרין לכסדרן לכל מפסיקין: שאין מפטירין מעין הפרשה אלא מעין המאורע: לראשי חדשים לחנוכה ולפורים לתעניות ולמעמדות וליום הכפורים:

ה. בפסח קורין בפרשת מועדות: שור או כשב: של תורת כהנים בעצרת ז' שבועות בראש השנה בחדש השבעי באחד לחדש ביום הכפורים אחרי מות ביום טוב הראשון של חג קורין בפרשת מועדות שבתורת כהנים ובשאר כל ימות החג בקרבנות החג:

ו. בחנוכה בנשיאים בפורים ויבא עמלק בראשי חדשים ובראשי חדשיכם במעמדות במעשה בראשית: שבשביל הקרבנות נתקיימו שמים וארץ: בתעניות ברכות וקללות: אם בחוקתי: אין מפסיקין בקללות אלא אחד קורא את כלן בשני בחמישי ובשבת במנחה קורין כסדרן:

**ואין עולין להן מן החשבון, שנאמר וידבר משה את מועדי
ה' אל בני ישראל, מצותן שיהו קורין כל אחד ואחד בזמנו:**

~ כף נחת ~

**בפרשת היום: ואין עולין להן מן החשבון: כשיגיע יום שבת יחזרו ויקראו מה
שקראו בשני ובחמישי ובמנחה: שנאמר וידבר משה את מועדי ה' אל בני
ישראל מצותן שיהו קורין כל אחד ואחד בזמנו:**

סליק פרק ג'

פרק ד'

א. הקורא את המגילה, עומד, ויושב, קראה אחד, קראה שנים, יצאו, מקום שנהגו לברך יברך, ושלא לברך לא יברך, בשני ובחמשי ובשבת במנחה קורין שלשה, אין פותחין ואין מוסיפין עליהן, ואין מפטירין בנביא, הפותח והחותם בתורה מברך לפניו, ולאחריה:

ב. בראשי חדשים, ובחולו של מועד, קורין אבעה, אין פותחין מהן, ואין מוסיפין עליהן, ואין מפטירין בנביא, פותח והחותם בתורה, מברך לפניו, ולאחריה, זה הכלל, כל שיש בו מוסף ואינו יום טוב, קורין ארבעה, ביום טוב חמשה, ביום הכפורים ו', בשבת שבע,

~ כף נחת ~

א. הקורא את המגילה עומד ויושב: רצה עומד רצה יושב: קראה אחד קראה שנים: ביח[י]ד: יצאו: ולא אמרין תרי קלי לא משתמע: מקום שנהגו לברך: אחריה שלש ברכות על מקרא ושעשה נסים ושהחיינו: יברך ושלא לברך לא יברך בשני ובחמשי ובשבת במנחה קורין שלשה אין פותחין ואין מוסיפין עליהן ואין מפטירין בנביא: משום שהן ימי מלאכה ושבת במנחה סמוך לחשכה הוא: הפותח: המתחיל: והחותם: לקרות: בתורה מברך לפניו ולאחריה: וכל שאר הקורין אין מברכין והאידנא נהוג שכלם מברכין:

ב. בראשי חדשים ובחולו של מועד קורין אבעה אין פותחין מהן ואין מוסיפין עליהן ואין מפטירין בנביא פותח והחותם בתורה מברך לפניו ולאחריה זה הכלל כל שיש בו מוסף ואינו יום טוב קורין ארבעה ביום טוב חמשה ביום הכפורים ו' בשבת שבע: כל דטפי

אין פוחתין מהן, אבל מוסיפין עליהן, ומפטירין בנביא, הפותח והחותם בתורה, מברך לפניו ולאחריה:

ג. אין פורסין את השמע, ואין עוברין לפני התיבה, ואין נושאים את כפיהם, ואין קורין בתורה, ואין מפטירין בנביא, ואין עושין מעמד ומושב, ואין אומרים ברכת תנחומים, ואין מזמנין בשם, פחות מעשרה, ובקרקעות תשעה וכהן ואדם כיוצא בהן:

ד. הקורא בתורה לא יפחות מג' פסוקים, לא יקרא למתורגמן יותר מפסוק אחד, ובנביא שלשה,

~ כף נחת ~

ליה מילתא טפי ליה גברא ראש חדש דאית מוסף קורין ד' יום טוב דאית בטול מלאכה ה' יום הכפורים דענוש כרת ו' שבת דסקילה ז': אין פוחתין מהן אבל מוסיפין עליהן ומפטירין בנביא הפותח והחותם בתורה מברך לפניו ולאחריה:

ג. אין פורסין: לשון פרוסה: את השמע: י' שבאו לבית הכנסת אחר שקראו הצבור את שמע עומד אחד ואומר קדיש: ואין עוברין: ש"צ: לפני התיבה ואין נושאים: בברכת כהנים: את כפיהם ואין קורין בתורה ואין מפטירין בנביא ואין עושין מעמד ומושב: למת כשנושאים אותו היו יושבין לכבוד המת שבע פעמים ועומדים: ואין אומרים ברכת תנחומים: כשחוזרין מן הקבר עומדים בשורה לנחם אבלים: וברכת חתנים שבע ברכות: ואין מזמנין בשם פחות מעשרה ובקרקעות: בבא לפדות קרקע הקדש: תשעה וכהן ואדם: אם אחר דמי עלי דשמין אותו בעבד ועבד אתקש לקרקע: כיוצא בהן:

ד. הקורא בתורה לא יפחות מג' פסוקים לא יקרא למתורגמן יותר מפסוק אחד: שלא יטעה התורגמן: ובנביא שלשה: אם ירצה דלא איכפת לן

היו שלשתן שלש פרשיות, קורין אחד אחד, מדלגין בנביא ואין מדלגין בתורה, ועד כמה הוא מדלג, עד כדי שלא יפסוק המתורגמן:

ה. המפטיר בנביא הוא פורס על השמע, והוא עובר לפני התיבה, והוא נושא את כפיו, ואם היה קטן אביו או רבו עוברין על ידו:

ו. קטן קורא בתורה ומתרגם, אבל אינו פורס על השמע, ואינו עובר לפני התיבה, ואינו נושא את כפיו, פוחה פורס את השמע ומתרגם, אבל אינו קורא בתורה, ואינו עובר לפני התיבה, ואינו נושא את כפיו, סומא פורס את השמע ומתרגם, רבי

~ כף נחת ~

אם יטעה: היו שלשתן שלש פרשיות: כגון לחנם נמכרתם: מצרים ירד עמי: ועתה מה לי פה הם ג' פרשיות בג' מקראות רצופים: קורין אחד אחד מדלגין: מפרשה לפרשה: בנביא ואין מדלגין בתורה ועד כמה הוא מדלג עד כדי שלא יפסוק המתורגמן: לא ישהה אלא כדי שישלים התורגמן לתרגם מה שהוא צריך משום כבוד צבור שלא יעמדו בשתיקה:

ה. המפטיר בנביא הוא פורס על השמע והוא עובר לפני התיבה והוא נושא את כפיו ואם היה קטן: שאינו יכול לעבור לפני התיבה ולא לפרוס: אביו או רבו עוברין: לפני התיבה: על ידו: בשבילו:

ו. קטן קורא בתורה ומתרגם אבל אינו פורס על השמע ואינו עובר לפני התיבה ואינו נושא את כפיו פוחה: בגדיו קרועים וזרועותיו נראים: פורס את השמע ומתרגם אבל אינו קורא בתורה ואינו עובר לפני התיבה ואינו נושא את כפיו סומא פורס את השמע ומתרגם רבי

יהודה אומר כל שלא ראה מאורות מימיו, אינו פורס על השמע:

ז. כהן שיש בידיו מומין, לא ישא את כפיו, רבי יהודה אומר אף מי שידיו צבועות אסטיס, ופואה, לא ישא את כפיו, מפני שהעם מסתכלין בו:

ח. האומר איני עובר לפני התיבה בצבועין אף בלבנים לא יעבור, בסנדל, אינו עובר אף יחף לא יעבור, העושה תפלתו עגולה, סכנה ואין בה מצוה, נתנה על מצחו או על פס ידו, דרך מינות, ציפן זהב ונתנה על בית אנקולי שלו, הרי זו דרך החצונים:

~ כף נחת ~

יהודה אומר כל שלא ראה מאורות מימיו אינו פורס על השמע:
 ז. כהן שיש בידיו מומין לא ישא את כפיו: שיבאו העם להסתכל בו: רבי יהודה אומר אף מי שידיו צבועות אסטיס: צבע דומה לתכלת: ופואה: כך שמה בערבית: לא ישא את כפיו מפני שהעם מסתכלין בו:
 ח. האומר איני עובר לפני התיבה בצבועין אף בלבנים לא יעבור: שמא מינות נזרקה בו דעובדי עבודת אלילים מקפידין בכך: בסנדל אינו עובר אף יחף לא יעבור העושה תפלתו: תפילין שבראשו: עגולה סכנה: שלא תכנס בראשו: ואין בה מצוה: דתפילין מרובעות הלכה למשה מסני: נתנה על מצחו או על פס ידו דרך מינות: שהולכים על דעת המקרא ואומרים בין עיניך ממש על ידיך ממש: ציפן זהב: וכתוב תורת ה' בפוך מן המותר בפוך והוא עור בהמה טהורה: ונתנה על בית אנקולי שלו: בית יד המלבוש מבחוץ וכתוב לך לאות ולא לאחרים לאות: הרי זו דרך החצונים: ההולכים אחר דעתם חוץ מדעת חכמים:

ט. האומר יברכוך טובים, הרי זו דרך האפיקורוסות, על קן ציפור יגיעו רחמיך ועל טוב יזכר שמך, מודים מודים, משתקין אותו, המכנה בעריות, משתקין אותו, האומר מזרעך לא תתן להעביר למולך, ומזרעך לא תתן לא תתן לאעברה בארמיותא, משתקין אותו בנזיפא:

י. מעשה ראובן נקרא ולא מיתרגם, מעשה תמר ואמנון נקרא ומיתרגם, מעשה עגל ראשון נקרא ומיתרגם, והב' נקרא ולא מיתרגם, ברכת כהנים, מעשה

~ כף נחת ~

ט. האומר יברכוך טובים הרי זו דרך האפיקורוסות: שצריכין ישראל לצרף עמהם פושעי ישראל בתעניותיהם שהחלבנה ריחה רע ונמנית עם סמני קטרת: **על קן ציפור יגיעו רחמיך**: כמו שהגיעו רחמיך עליו תאמר לא תקח האם רחם עלינו ואינן אלא גזרות: **ועל טוב יזכר שמך**: על טובתך נודה לך ואנו חייבין לברך על הרעה כטובה: **מודים מודים**: מחזי כב' רשויות: **משתקין אותו המכנה בעריות**: דורש פרוש עריות בכנוי שאומר כלא בעריות ממש דבר הכתוב שלא יגלה קלון אביו ואמו: **משתקין אותו האומר מזרעך לא תתן להעביר למולך ומזרעך לא תתן לא תתן לאעברה בארמיותא**: שלא תבוא על עם אחר ותלד בן לעם אחר: **משתקין אותו בנזיפא**: שעון[ק]ר הכתוב ממשמעותו ונותן כרת לבא על העם אחר או מחייבו חטאת על השוגג:

י. **מעשה ראובן נקרא ולא מיתרגם מעשה תמר ואמנון נקרא ומיתרגם**: ולא חיישינן ליקר דדוד דלא כתיב אמנון בן דוד: **מעשה עגל ראשון נקרא ומיתרגם**: לא חיישינן ליקר דישראל: **והב'**: מן ויאמר משה אל אהרן עד וירא משה את העם: **נקרא ולא מיתרגם**: משום יקרא דאהרן: **ברכת כהנים**: דאית בה ישא ה' פניו שלא יאמרו קדוש ברוך הוא נושא פנים: **מעשה**

דוד ואמנון, לא נקראין ולא מיתרגמין, אין מפטירין במרכבה, רבי יהודה מתיר, רבי אליעזר אומר, אין מפטירין בהודע את ירושלים:

~ כף נחת ~

דוד ואמנון: כל אותם פסוקים שכתוב בהם אמנון בן דוד: לא נקראין ולא מיתרגמין אין מפטירין במרכבה: דלמא אתו לשיולי ולעיוני בה: רבי יהודה מתיר רבי אליעזר אומר אין מפטירין בהודע את ירושלים: משום יקרא דירושלם:

סליק מסכת מגילה בס"ד